

[Leif Hermann]

kendegivelse om, er, at fru Dagmar Mørk Jensen er indstillet på, at disse tilsynsbestemmelser skal være væsentlig skarpere end det, miljøministeren har lagt på bordet. Det må fru Dagmar Mørk Jensen nok være i stand til at svare på inden udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Så vidt jeg forstår, er der tilstrækkelige eksempler på grove overtrædelser af den gældende miljølov. For mit vedkommende synes jeg, at det ganske klart er sagt af den radikale ordfører, at der skal klare og indiskutable regler til, og det er mit parti parat til. Jeg kan ikke forstå, at man ikke vil fatte, at det er selve retsopfattelsen på dette område, det er galt med. Når Cheminova først ødelægger Roskilde Fjord, og når det er sket og tusind mennesker er blevet arbejdsløse, tager man fat på Limfjorden. Hvis det ikke er overtrædelse af enhver form for miljøbeskyttelse, ved jeg ikke, hvad der skal til. Så lover man det ene og det andet i Cheminova og overtræder det. Når så, som det hedder med et slangudtryk, kratluskerne, Greenpeace, kommer derop, bliver man adviseret af havnefogeden, hvorefter man lukker postevand ud, for at de ikke skal kunne måle affaldsvand.

Hvad er det for noget, at man kan tillade, at de kommunale myndigheder efterfølgende forhøjer kvoten for udledning af gift, for at der ikke skal ske noget med erhvervsvirksomheden? Det, der er i vejen, er retsopfattelsen på dette område.

Jeg gentager mit spørgsmål til den nuværende miljøminister. Vil miljøministeren i modsætning til den forrige tage op, at retsopfattelsen skal respekteres, også af de kommunale myndigheder? Har man én gang givet ret til udledning af en bestemt mængde gift, skal man ikke for at klare en vanskelighed for en virksomhed pludselig forhøje det, for at de ikke skal straffes. Det er ingen retsopfattelse; sådan kan man ikke bære sig ad. Den forrige miljøminister tog det efter min opfattelse ikke alvorligt nok. Jeg håber, den nuværende gør det.

**Miljøministeren (Chr. Christensen):**

I mit første indlæg rettede jeg opmærksomheden mod det socialdemokratiske forslag. Jeg skal i dette indlæg overvejende rette

min opmærksomhed mod mit eget forslag på den måde, at jeg skal prøve at besvare nogle af de spørgsmål, der er stillet. Jeg vil godt takke ordførerne først for en overvejende konstruktiv holdning over for de ting, der er lagt frem, så der er baggrund for, at vi kan drøfte nogle ting sammen, som måske nok kan føre til et godt resultat.

Hr. Leif Hermann kom med den generelle betragtning, om det ikke var en idé på baggrund af disse forskellige forslag, som i mange tilfælde koncentrerer sig om en fælles målsætning, at samle ordførerne og drøfte, hvor mulighederne er. Jeg vil med den største glæde tage denne udfordring op og sørge for, at vi snarest muligt kan mødes.

Lovforslaget er et afgørende led i en opstramning af miljøloven. Det sker på flere fronter. Lovforslaget skal gøre det muligt at tilrettelægge miljøtilsynet hensigtsmæssigt. Samtidig sætter kommuner og amter langt flere ressourcer ind på miljøtilsynet. Det har deres organisationer givet udtryk for, og det har de allerede begyndt på i 1985. Man må ikke glemme, at baggrunden for mit forslag om tilsyn er et ønske fra kommuner og amt og miljøministerium om i fællesskab at få strammet det tilsyn op, efter at vi for en tid siden vedtog et forslag om at skærpe straffebestemmelserne. Det blev fulgt op af indenrigsministeren med en lovbestemmelse om, at der kunne ske retsforfølgning over for kommunalbestyrelsesmedlemmer, som groft tilsidesatte deres tilsynspligt.

Det er klart, at virksomhederne også kommer ind i billedet. De bliver inddraget på den måde, at de skal mindske forureningen. Landbrugets forurening har været inde i billedet. Det har vi behandlet i tinget sidste år. Hvad angår industrien og håndværket, har man i de sidste 10-12 år ydet en betydelig indsats, men der er stadig væk meget tilbage at ønske, noget, som nu skal opfanges af skærpet tilsyn.

Endelig vil retsvæsenet som følge af den lovændring, vi vedtog for et par år siden, kunne yde sit bidrag med kraftige reaktioner over for lovovertrædelser. Til de indlæg, der har været om, at nu må vi have straffebestemmelserne i miljøloven til at virke, vil jeg sige, at det er fuldstændig korrekt, som hr. Hjortnæs har givet udtryk for, at det er domstolene, der fastsætter strafferammen, men domstolene skal have en udmelding fra den